
VASTAVALLANKUMOUKSEN VOITTO ⁴²

Vastavallankumous on järjestäytynyt. Se kasvaa ja hyökkää koko linjalla. Vastavallankumouksen johtajat, herrat kadetit, jotka vielä eilen boikotoivat hallitusta, ovat tänään valmiit palaamaan takaisin valtaan voidakseen isännöidä maassa.

Eserrien ja menshevikkien „hallitsevat“ puolueet „vallankumouksen pelastamisen“ hallituksineen perääntyvät täydessä epäjärjestyksessä. Ne ovat valmiit kaikkiin myönnytyksiin, ne ovat valmiit kaikkeen — antakaa vain käsky.

Onko bolshevikit ja heidän kannattajansa luovutettava?

— Olkaa hyvä, herrat kadetit, ottakaa bolshevikit.

Onko Kronstadtista tulleet Itämeren laivaston edustajisto ja bolshevikit luovutettava?

— Olemme valmiit teitä palvelemaan, herrat „vastavakoilijat“, ottakaa edustajisto.

Onko kadeteille epämieluisat bolshevistiset työväen ja sotilaiden sanomalehdet lakkautettava?

— Ahkeruus on ilomme, herrat kadetit, lakkautamme.

Onko vallankumous aseistariisuttava, onko työläiset ja sotilaat aseistariisuttava?

— Mielihyvin, herrat tilanherrat ja kapitalistit. Pietarin työläisten lisäksi me riisumme aseista myöskin Siestarjoen työläiset, vaikka he eivät osallistuneetkaan heinäkuun 3—4 päivän tapahtumiin.

Onko rajoitettava sanan- ja kokoontumisvapautta, henkilöllistä ja asunnon koskemattomuutta, onko saatettava voimaan sensuuri ja ohranalaitos?

— Kaikki tulee tehdyksi, herrat mustat, kaikki aivan loppuun asti.

Onko saatettava jälleen voimaan kuolemanrangaistus rintamalla?

— Mielihyvin, herrat kyllästymättömät...

Onko hajoitettava Suomen eduskunta, joka kannattaa Neuvoston hyväksymää ohjelmaa?

— Tulee tehdyksi, herrat tilanherrat ja kapitalistit.

Onko hallituksen ohjelmaa muutettava?

— Ahkeruus on ilomme, herrat kadetit.

Ja menshevikit yhdessä eserrien kanssa ovat valmiit antamaan perään edelleenkin, kunhan vain pääsisivät sopimukseen kadettien kanssa, kunhan vain saisivat jotenkuten hierotuksi kaupat kiinni heidän kanssaan...

Mutta vastavallankumous käy entistään julkeammaksi vaatien uusia uhreja, saattaen Väliaikaisen hallituksen ja Toimeenpanevan komitean menemään häpeälliseen itsensä kieltämiseen asti. Kadettien mieliksi ehdotetaan kutsuttavaksi Moskovaan koolle „erikoiskokous“ lakkautetun Valtakunnanduuman jäsenistä ja muista sensusmiehistä, joiden yhteisessä

kuorossa Toimeenpaneva keskuskomitea jää mitä surkuteltavimmaksi vähemmistöksi. Tolaltaan pois joutu-
neet ministerit laskevat salkkunsu Kerenskin jalkojen
eteen. Kadettien sanelun mukaan laaditaan hallituksen
jäsenluetteloa.

Verellä hankitun vapauden hautaaminen tsaarin
Duuman ja kadetti-petturien avulla — sellaiseen
häpeään saattavat meitä poliittisen elämämme nykyiset
perämiehet...

Ja sota on yhä käynnissä ja lisää onnettomuutta
rintamalla, ja tällöin luullaan parannettavan tilannetta
saattamalla kuolemanrangaistus jälleen voimaan rinta-
malla. Sokeat! He eivät näe, että hyökkäys voi saada
osakseen joukkojen myötätunnon vain silloin, kun
sodan tarkoitusperät ovat selviä ja läheisiä armei-
jalle, kun armeija tietää vuodattavansa vertaan oman
asiansa hyväksi, — he eivät näe, että demokraattisella
Venäjällä, jossa sotilaat pitävät vapaasti kokouksia,
laajamittainen hyökkäys on mahdotonta ilman sellaista
tietoisuutta.

• Ja rappiotila yhä jatkuu uhaten nälänhädällä,
työttömyydellä ja yleisellä kurjistumisella, ja tällöin
luullaan voitavan ratkaista talospula poliisitoimen-
piteillä vallankumousta vastaan. Se on vastavallan-
kumouksen tahto. Sokeat! He eivät näe, että ilman
vallankumouksellisia toimenpiteitä porvaristoa vas-
taan on mahdotonta pelastaa maata rappiolta.

Vainottuja työläisiä, hävitettyjä järjestöjä, osat-
tomaksi jätettyjä talonpoikia, vangittuja sotilaita
ja matruuseja, parjattuja ja paneteltuja proletaarisen
puolueen johtajia ja tämän rinnalla voittoa juhliavia,
parjaavia ja julkeiksi käyneitä vastavallankumouksel-

lisiä,— kaikki tuo vallankumouksen „pelastamisen“ lipun alla,— niin pitkälle ovat meidät vieneet eserrien ja menshevikkien puolueet.

Ja maailmassa on vieläkin ihmisiä (kts. „Novaja Zhizn“), jotka kaiken tämän jälkeen ehdottavat meille yhtenäisyyttä noiden herrojen kanssa, jotka „pelastavat“ vallankumousta tukahduttamalla sitä!

Minähän he oikeastaan meitä pitävät?!

Ei, herrat, meillä ei ole sama matka vallankumouksen petturien kanssa!

Työläiset eivät unohda koskaan, että heinäkuun päivien vaikeina hetkinä, jolloin riehaantunut vastavallankumous tulitti vallankumousta, bolshevikkien puolue oli ainoa, joka ei poistunut työläiskortteleista.

Työläiset eivät unohda koskaan, että noina vaikeina hetkinä eserrien ja menshevikkien „hallitsevat“ puolueet olivat niiden leirissä, jotka löivät ja riisuiivat aseista työläisiä, sotilaita ja matruuseja.

Työläiset muistavat tuon kaiken ja tekevät siitä vastaavat johtopäätökset.

*„Rabotshi i Soldat“ № 1,
heinäkuun 23 pnä 1917*

Allekirjottus: K. S t.